

Sur - ma laps on i - ni - me - ne, li - ha on kui lil - le - ke;
kõik, mis e - lab, see kaob en - ne, kui ta tõu - seb uu - es - ti.

I - hu peab siin mul - laks saa - ma, et ta ü - les - se võiks tõus - ta,

sel - le au - ga e - hi - tud, mis on tae - vas val - mis - tud.

2. Sellepärast tahan mina, kui on Isa tahtmine, selle elu jätta maha, ära minna rõõmsasti, sest mu Jeesu vermed, haavad minu hinge lunastavad; Tema ristisurma väes olen rõõmus surma sees.	3. Jeesus minu eest on surnud, Tema surm mu kasu on! Õnnistust Ta mulle toonud, sest mu süda rõõmus on, kui ma ilmakära jätan, taeva rõõmu poole tõttan. Seal saan näha lõpmata Isa, Poega, Vaimu ka.	4. Usuvanemaid seal leiad, pühi mehi, prohveteid; valgeis riideis seal ka seisvad kõik need pühad apostlid; ju nii mitu tuhat aastat sinna läinud on kõik vagad, Jumalat nad kiidavad, Halleluoja laulavad.

Vii: "Alle Menschen müssen sterben / Siegesfürst, Ehrenkönig"
Jakob Hintze, 1622-1702.

Sõnad: Johann Georg Albinus, 1624-1679.

Tõlge: Ferdinand Hörschelmann, 1833-1902.